

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. septembra 2010 — Lego Juris A/S/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Mega Brands Inc.

(Vec C-48/09 P) ⁽¹⁾

[*Odvolaie — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Ochranná známka Spoločenstva — Spôsobilosť tvaru výrobku byť zapísaný ako ochranná známka — Zápis trojrozmerného označenia zloženého z hornej časti a dvoch strán kocky Lego — Výmaz uvedeného zápisu na základe návrhu podniku uvádzajúceho na trh kocky na hranie s rovnakým tvarom a rozmermi — Článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) uvedeného nariadenia — Označenie pozostávajúce výlučne z tvaru výrobku, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie technického výsledku]*

(2010/C 301/03)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Ovvolateľ: Lego Juris A/S (v zastúpení: V. von Bomhard a T. Dolde, Rechtsanwälte)

Další účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: D. Botis, splnomocnený zástupca), Mega Brands Inc. (v zastúpení: P. Cappuyens a C. De Meyer, advokaten)

Predmet veci

Odvolaie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (ôsma komora) z 12. novembra 2008, Lego Juris A/S/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (T-270/06), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť podanú majiteľom trojrozmernej ochrannej známky Spoločenstva zobrazenej ako kocka Lego, zapísanej pre výrobky a služby zaradené do tried 9 a 28, proti rozhodnutiu R 856/2004-G veľkého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 10. júla 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, ktoré vyhlásilo uvedenú ochrannú známku za čiastočne neplatnú na základe návrhu na vyhlásenie neplatnosti podaného Mega Brands — Výklad článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia (ES) č. 40/94

Výrok rozsudku

1. *Odvolaie sa zamietajú.*
2. *Lego Juris A/S je povinný nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 82, 4.4.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 16. septembra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grécko) — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon

(Vec C-149/10) ⁽¹⁾

[*Sociálna politika — Smernica 96/34/ES — Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke — Výklad doložky 2.1 rámcovej dohody — Prijemca práva na rodičovskú dovolenku — Rodičovská dovolenka v prípade narodenia dvojčiat — Pojem „narodenie“ — Zohľadnenie počtu narodených detí — Zásada rovnosti zaobchádzania]*

(2010/C 301/04)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Zoi Chatzi

Žalovaný: Ypourgos Oikonomikon

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Výklad doložky 2.1 smernice Rady 96/34/ES z 3. júna 1996 o rámcovej dohode o rodičovskej dovolenke uzavretej medzi UNICE, CEEP a ETUC (Ú. v. ES L 145, s. 4; Mim. vyd. 05/002, s. 285) v spojení s článkom 24 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. ES C 83, s. 389) — Rodičovská dovolenka priznaná v prípade narodenia dvojčiat — Priznanie jednej rodičovskej dovolenky v prípade narodenia dvojčiat — Porušenie článku 21 Charty základných práv Európskej únie z dôvodu diskriminácie kvôli narodeniu a z dôvodu obmedzenia práv detí dvojčiat nedovoleného zásadou proporcionality?

Výrok rozsudku

1. *Doložka 2.1 rámcovej dohody o rodičovskej dovolenke uzavretej 14. decembra 1995, ktorá sa nachádza v prílohe smernice Rady 96/34/ES z 3. júna 1996 o rámcovej dohode o rodičovskej dovolenke uzavretej medzi UNICE, CEEP a ETUC, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/75/ES z 15. decembra 1997, sa nemôže vykladať v tom zmysle, že dieťaťu priznáva individuálne právo na rodičovskú dovolenku.*
2. *Doložka 2.1 tejto rámcovej dohody sa nemá vykladať v tom zmysle, že narodenie dvojčiat zakladá právo na počet rodičovských dovoleníek rovnajúci sa počtu narodených detí. Táto doložka vykladaná vo svetle zásady rovnosti zaobchádzania však ukladá vnútroštátnemu zákonodarcovi povinnosť, aby zaviedol režim rodičovskej*

dovolenky, ktorý v závislosti od situácie existujúcej v dotknutom členskom štáte zabezpečuje rodičom dvojčiat zaobchádzanie, ktoré náležite prihliada na ich špecifické potreby. Je úlohou vnútroštátneho súdu preskúmať, či vnútroštátna právna úprava zodpovedá tejto požiadavke, a prípadne vykladať vnútroštátnu právnu úpravu v maximálnej možnej miere v súlade s právom Únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 148, 5.6.2010.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemecko) 7. júla
2010 — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main**

(Vec C-337/10)

(2010/C 301/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Georg Neidel

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciálne otázky

1. Uplatní sa článok 7 smernice 2003/88/ES (¹) aj na služobný pomer?
2. Vzťahuje sa článok 7 ods. 1 smernice 2003/88/ES aj na právo na ročnú dovolenku, resp. na dovolenku na zotavenie, ak vnútroštátne právo stanovuje dovolenku dlhšiu ako 4 týždne?
3. Vzťahuje sa článok 7 ods. 1 smernice 2003/88/ES aj na také práva na pracovné voľno, ktoré sa podľa vnútroštátneho práva poskytujú na základe nerovnomerného rozvrhnutia pracovného času ako náhrada za sviatky, a to dodatočne k ročnej dovolenke, resp. dovolenke na zotavenie?
4. Môže si úradník, ktorý odišiel do dôchodku, uplatniť nárok na preplatenie dovolenky na zotavenie, resp. ročnej dovolenky, priamo na základe článku 7 ods. 2 smernice

2003/88/ES, ak zo zdravotných dôvodov nevykonával službu, a preto si nemohol vyčerpať dovolenku vo forme pracovného voľna?

5. Môže vzniknú práva na preplatenie dovolenky minimálne sčasti brániť predčasný zánik práva na dovolenku, ktorý nastane podľa vnútroštátneho práva?
6. Vzťahuje sa rozsah práva na preplatenie dovolenky vyplývajúci z článku 7 ods. 2 smernice 2003/88/ES iba na základnú štvortýždennú dovolenku poskytnutú podľa článku 7 ods. 1 smernice 2003/88/ES alebo sa nárok na preplatenie dovolenky vzťahuje ešte aj na tie práva na dovolenku, ktoré dodatočne priznáva vnútroštátne právo? Patria k týmto rozšíreným právam na dovolenku aj tie, pri ktorých vzniká nárok na pracovné voľno len na základe zvláštneho rozvrhnutia pracovného času?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Žaloba podaná 20. júla 2010 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-362/10)

(2010/C 301/06)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: S. La Pergola a K. Herrmann)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Poľská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie článkov 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 a 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora (¹), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú na základe predmetných ustanovení uvedenej smernice,

— zaviazat Poľskú republiku na náhradu trov konania.